

ΜΙΑ ΑΡΚΟΥΔΟΪΣΤΟΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΑΘΗΤΗ ΤΗΣ ΤΑΞΗΣ

ΕΥΘΥΜΗ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟ

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν μία φτωχική οικογένεια που ζούσε στα όμορφα βουνά της Ροδόπης. Η οικογένεια αυτή είχε 5 παιδιά, 3 αγόρια και 2 κορίτσια. Όλοι μαζί ζούσαν σ' ένα φτωχικό σπιτάκι και παρόλο που δεν είχαν χρήματα και ευκολίες ήταν ευτυχισμένοι. Ο μπαμπάς ήταν γεωργός και η μαμά βοηθούσε τον μπαμπά στις αγροτικές δουλειές αλλά και στις δουλειές στο σπίτι.

Τα παιδιά από μικρά είχαν μάθει πολλά για το δάσος, τα ζώα και τη φύση και πολλές φορές έπαιζαν μόνα τους στο αγρόκτημα του πατέρα τους.

Κοντά στο δάσος όμως ζούσε και μία άλλη οικογένεια. Η οικογένεια αυτή ήταν 2 μεγάλες αρκούδες με 2 μικρά αρκουδάκια. Ζούσαν σαν μια κανονική οικογένεια, με το δικό τους σπίτι που ήταν μια μεγάλη σπηλιά. Τα μικρά αρκουδάκια έπαιζαν, έτρωγαν μέλι και μούρα, καρύδια και βελανίδια και όλοι μαζί ήταν μια ευτυχισμένη οικογένεια.

Καθώς μεγάλωσαν τα παιδιά μια μέρα είχαν πάει να παίξουν στο δάσος το αγαπημένο τους παιχνίδι που είναι το κρυφτό. Τότε, όταν όλα κρύφτηκαν, τα 2 πιο μικρά απ' αυτά χωρίς να το ξέρουν, κρύφτηκαν μέσα στην σπηλιά με τα αρκουδάκια. Η σπηλιά ήταν σκοτεινή και στο τέλος είχε μια απότομη κατηφόρα. Τα παιδιά χωρίς να το καταλάβουν έπεσαν μέσα σε μια τρύπα.

Έπεσαν όμως σε κάτι μαλακό και χνουδωτό. Ήταν τα αρκουδάκια. Τα μικρά αρκουδάκια ξύπνησαν απότομα και φοβήθηκαν πάρα πολύ και άρχισαν να κλαίνε. Παιδιά και αρκουδάκια έκλαιγαν μαζί. Τότε η μαμά αρκούδα έτρεξε όσο πιο γρήγορα μπορούσε προς την σπηλιά. Ξαφνικά είδε τέσσερα μικρά αντί για δύο. Η απορία της ήταν πολύ μεγάλη. Μέσα στο σκοτάδι πλησίασε πιο κοντά και μύρισε δυνατά με την μύτη της.

Αμέσως κατάλαβε ότι τα δυο μικρά δεν ήταν δικά της. Ήταν όμως πολύ φοβισμένα και είχαν αγκαλιστεί μαζί με τα αρκουδάκια. Ήταν κι αυτά μικρά σαν τα δικά της και τόσο χαριτωμένα. Χωρίς να το σκεφτεί στιγμή άπλωσε το πόδι της προς τα μικρά σαν να ήθελε να τα χαϊδέψει. Τα δύο παιδιά για πρώτη φορά ένιωσαν σιγουριά σαν να ήταν η μαμά τους. Αφού κατάλαβαν πως η αρκούδα δεν θα τους έκανε κακό, άπλωσαν και αυτά τα δικά τους χέρια. Τα αρκουδάκια βοήθησαν τα παιδιά να ανεβούν την τρύπα και η μαμά αρκούδα με μία κίνηση τα έβγαλε έξω. Τα οδήγησε στην έξοδο της σπηλιάς και εκεί κουνώντας το κεφάλι της τους έδειξε το δρόμο. Τα παιδιά καθώς έφευγαν κοίταζαν πίσω τους για τελευταία φορά. Η αρκούδα και τα μικρά της στην έξοδο της σπηλιάς ήταν σαν να τα αποχαιρετούσαν. Λίγο αργότερα βρήκαν τα αδέρφια τους και όλοι μαζί γύρισαν σπίτι.

Όλο το βράδυ τα 2 παιδιά έλεγαν και ξαναέλεγαν την απίστευτη ιστορία που είχαν ζήσει και όλοι συμφώνησαν ότι οι αρκούδες δεν βλάπτουν τους ανθρώπους.

